

חוק הלוואות לדירור (תיקון מס' 2) (הוראת שעה), התשנ"ז-1997*

1. הוספת סעיף 6א - בחוק הלוואות לדירור, התשנ"ב-1992¹ (להלן - החוק העיקרי), אחרי סעיף 6 יבוא:
הלוואה נוספת - 6א. בתקופה שמיום כ"ו בסיון התשנ"ז (1 ביולי 1997) ועד יום ט"ו בניסן הוראת שעה התשנ"ט (1 באפריל 1999), יחולו הוראות אלה:

(1) בסעיף זה -

"חוק המכר (דירות)" - חוק המכר (דירות) (הבטחת השקעות של רוכשי דירות), התשל"ה-1974²;

"מוכר" - כמשמעותו בחוק המכר (דירות);

(2) מי שקיבל הלוואה לדירור לפי הכללים כהגדרתם בסעיף 1 או לפי הכללים שנהגו במשרד הבינוי והשיכון לפני תחילתו של חוק זה (להלן - הלוואה ראשונה), זכאי להלוואה נוספת לפי סעיף זה (להלן - הלוואה נוספת), ויראו אותו, לענין ההגדרה "זכאי", כמחוסר דירור, אף שהשתמש בכספי הלוואה הראשונה לשם רכישת זכויות בדירה או לשם בנייתה, ובלבד שנתקיימו לגבי כל אלה:

(א) כספי הלוואה הראשונה שולמו על ידו למוכר שהוכרו כפושט רגל, ואם המוכר תאגיד - שניתן לגביו צו כינוס נכסים קבוע או צו פירוק קבוע;

(ב) השקעתו לא הובטחה כנדרש לפי חוק המכר (דירות), ואם הובטחה - לא היה בכך כדי למנוע ממנו הפסד בסכום שקבע השר, ובלבד שהסכום כאמור מהווה 50% לפחות מן הסכום ששולם למוכר;

(ג) הוא הפסיד בפועל את הסכום ששולם למוכר האמור בפסקת משנה (ב);

(ד) במועד הגשת הבקשה להלוואה הנוספת מתקיימים בו כל התנאים המזכירים אותו לקבלת הלוואת דירור לפי חוק זה והכללים לפיו;

(3) (א) הוראות פסקה (2) יחולו גם על מי שהיה חבר בעמותה שעיקר מטרותיה בניית דירות עבור חבריה (להלן - העמותה), ובלבד שנתקיימו כל אלה:

(1) העמותה התקשרה עם קבלן שהתחייב לבנות דירה עבורו (להלן - קבלן) או שהמליצה בפניו על קבלן;

(2) הקבלן הוכרו כפושט רגל ואם הוא תאגיד - ניתן לגביו צו כינוס נכסים קבוע או צו פירוק קבוע או שניתן צו כאמור לגבי העמותה;

(3) ההכרזה או הצווים לפי פסקת משנה (2) ניתנו לפני יום י' בתמוז התשנ"ז (15 ביולי 1997).

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד בתמוז התשנ"ז (29 ביולי 1997); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2621, מיום כ' באייר התשנ"ז (27 במאי 1997), עמ' 348.
¹ סי"ח התשנ"ב, עמ' 246; התשנ"ג, עמ' 4.
² סי"ח התשל"ה, עמ' 14.

(ב) הוראות פסקת משנה (א) לא יחולו על מי שהיה חבר בועד העמותה או שמילא תפקיד ניהולי בעמותה במשך כל התקופה שקדמה להכרזת הקבלן כפושט רגל או למתן הצווים כאמור בפסקת משנה (א2), או כחלק מהתקופה האמורה.

(4) אין בהוראות סעיף זה כדי לשחרר את מי שקיבל הלוואה ראשונה מחובתו להחזירה;

(5) השר רשאי לקבוע כללים למתן הלוואה נוספת.*

2. השר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי להאריך את תחולתו של סעיף 6 לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 1 לחוק זה, עד ליום ח' בניסן התשס"א (1 באפריל 2001).

י ע ק ב נ א מ ן
שר האוצר

ב נ י מ י ן נ ת נ י ה ו .
ראש הממשלה

ד ן ת י כ ו ן
יושב ראש הכנסת

ע ז ר ו י צ מ ן
נשיא המדינה

חוק עבודת נשים (תיקון מס' 14) (הוראת שעה), התשנ"ז-1997*

1. בחוק עבודת נשים, התשי"ד-1954¹, בסעיף 6, אחרי סעיף קטן (ז) יבוא:

"(ח) (1) עובד שאשתו ילדה, יתן לו מעבידו חופשת לידה חלקית, בתקופת חופשת הלידה שנתורה מתום ששת השבועות הראשונים שלאחר יום הלידה, אם התקיימו כל אלה:

(א) אשתו זכאית לחופשת לידה והיא הסכימה בכתב לוותר על חלק מחופשת הלידה המגיעה לה בתקופה שנתורה מתום ששת השבועות הראשונים שלאחר יום הלידה;

(ב) אשתו לא נעדרה מעבודתה מכוח זכאותה לחופשת לידה, בתקופה האמורה בפסקה משנה (א).

(2) שר העבודה והרווחה יקבע כללים לביצוע הוראות פסקה (1), ובין השאר כללים בדבר חובת מסירת הודעה למעביד על ידי שני בני הזוג."

2. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995², האמור בסעיף 49 יסומן "(א)", ואחריו יבוא:

"(ב) המוסד ישלם לזכאי לחופשת לידה לפי סעיף 6(ח) לחוק עבודת נשים, וכן לעובד עצמאי שמתקיימים בו התנאים האמורים באותו סעיף, דמי לידה, בעד פרק הזמן שלרגל חופשת הלידה הוא אינו עובד או אינו עוסק במשלח ידו, ובתנאי שמתקיימים כל אלה:

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד בתמוז התשנ"ז (29 ביולי 1997); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2474, מיום י"ח בטבת התשנ"ו (10 בינואר 1996), עמ' 397.

¹ סי"ח התשי"ד, עמ' 154; התשנ"ו, עמ' 181.

² סי"ח התשנ"ה, עמ' 210.